

UOHSX00GBEO5

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0086/2022/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-23329/2022/162

Brno 18. 8. 2022

V řízení o rozkladu ze dne 23. 6. 2022, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne obviněným –

- **Národní technické muzeum**, IČO 00023299, se sídlem Kostelní 1320/42, 170 00 Praha 7, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0187/2022/VZ, č. j. ÚOHS-19453/2022/500 ze dne 8. 6. 2022, vydanému ve správním řízení vedeném ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů shora uvedeným obviněným v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky s názvem „**Dokončení obnovy objektu a technických systémů Letenského historického kolotoče**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 17. 12. 2020 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 21. 12. 2020 pod ev. č. zakázky Z2020-045323 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 22. 12. 2020 pod ev. č. 2020/S 249-619436,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 5 a § 152 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Výrok II rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0187/2022/VZ, č. j. ÚOHS-19453/2022/500 ze dne 8. 6. 2022

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Obviněný – Národní technické muzeum, IČO 00023299, se sídlem Kostelní 1320/42, 170 00 Praha 7 (dále jen „**obviněný**“) – jakožto veřejný zadavatel ve smyslu ust. § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹) zahájil podle zákona otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky s názvem „Dokončení obnovy objektu a technických systémů Letenského historického kolotoče“, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 17. 12. 2020 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 21. 12. 2020 pod ev. č. zakázky Z2020-045323, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 22. 12. 2020 pod ev. č. 2020/S 249-619436 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. V čl. 1.1 „Specifikace předmětu veřejné zakázky“ zadávací dokumentace obviněný vymezil předmět veřejné zakázky následovně: „*Jedná se o veřejnou zakázku na stavební práce. Dodavatel zajistí ve stanoveném termínu dokončení obnovy nemovité kulturní památky objektu Letenského historického kolotoče, rekonstrukci jeho technických systémů, úpravy okolních pozemků, provozních zkoušek a uvedení do provozu, tak jak je specifikováno v zadávací projektové dokumentaci (příloha č. 4) a výkazu výměr (příloha č. 5).*“
3. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 19. 4. 2021 vyplývá, že obviněný vybral pro plnění veřejné zakázky dodavatele – Ing. Jiří Kmošek, IČO 76348091, se sídlem Na Lánech 15, 570 01 Litomyšl – Lány (dále jen „**vybraný dodavatel**“).
4. Dne 21. 6. 2021 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem smlouvu o dílo SPR-S116/2021 na předmět plnění veřejné zakázky (dále jen „**smlouva o dílo**“), přičemž v čl. III bodu 1 smlouvy o dílo stanovil cenu za provedení díla ve výši 6 957 000 Kč bez DPH (8 417 970 Kč včetně DPH).
5. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 248 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, obdržel dne 3. 2. 2022 podnět s žádostí o prošetření postupu obviněného ve věci veřejné zakázky.

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, v daném případě ve smyslu ustanovení § 56 zákona.

6. Dnem 28. 4. 2022, kdy bylo oznámení o zahájení řízení o přestupku doručeno obviněnému, bylo podle § 78 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o přestupcích**“) zahájeno správní řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku obviněným vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0187/2022/VZ.

II. Napadené rozhodnutí

7. Dne 8. 6. 2022 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0187/2022/VZ, č. j. ÚOHS-19453/2022/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jehož výrokem I rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že porušil ust. § 124 odst. 4 zákona, když dne 21. 6. 2021 uzavřel smlouvu o dílo na realizaci předmětu veřejné zakázky s vybraným dodavatelem, v jejíž části V. „Termíny plnění“ sjednal jiný termín pro provedení a dokončení plnění veřejné zakázky, než jaký obsahovala nabídka vybraného dodavatele (konkrétně návrhu smlouvy o dílo), přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele.
8. Výrokem II napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému za spáchání přestupku pokutu ve výši 100 000 Kč.
9. Výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
10. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad nejprve v obecné rovině uvedl, že zadávací řízení představuje značně formalizovaný proces s minimem prostoru pro smluvní volnost. Uvedené je promítnuto mj. do ust. § 124 odst. 4 zákona, který zcela jednoznačně stanovuje povinnost zadavatele uzavřít smlouvu v souladu s nabídkou vybraného dodavatele. Z dokumentace o zadávacím řízení Úřad zjistil, že tomu tak v daném případě nebylo a obviněný uzavřel smlouvu o dílo, ve které byl změněn termín pro plnění šetřené veřejné zakázky z 30. listopadu 2021 na 28. února 2022, tedy v rozporu s nabídkou vybraného dodavatele. Úřad byl srozuměn s vyjádřením obviněného, který uvedl, že restaurování historického objektu nelze provádět v zimním období, avšak tato skutečnost dle Úřadu není důvodem pro změnu termínu dokončení plnění ze smlouvy. Změnu termínu v situaci, ve které se nacházel zadavatel, je možné provést jen zákonem dovolenými instituty. Např. obviněný mohl již při sestavování zadávacích podmínek použít institut vyhrazené změny závazku ze smlouvy, nebo také mohl v probíhajícím zadávacím řízení před podáním nabídek změnit zadávací podmínky a současně prodloužit lhůtu pro podání nabídek (viz body 34–35 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
11. Úřad se v bodě 38 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil také k tvrzení obviněného, které se týkalo aplikovatelnosti § 222 odst. 3 zákona. Úřad v této věci uvedl, že i kdyby na daný případ (změnu návrhu smlouvy před jejím uzavřením) hypoteticky aplikoval § 222 zákona, změna termínu plnění veřejné zakázky by nemohla v šetřeném případě představovat změnu nepodstatnou, což vyplývá i z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 20/2019-104 ze dne 7. 5. 2020. Prodloužení termínu plnění veřejné zakázky je jednoznačně podstatnou změnou podmínek, která by mohla ovlivnit průběh samotného zadávacího řízení, neboť by umožnila účast i jiných dodavatelů, kteří by původně stanovený termín plnění a jeho délku mohli považovat za nevyhovující. Dle Úřadu se obviněný přestupku dopustil a za předmětný přestupek mu Úřad uložil pokutu ve výši 100 000 Kč.

12. Uloženou pokutu Úřad odůvodnil tak, že při stanovení výše sankce za spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona zadavatelem vzal v úvahu závažnost přestupku, zejména způsob jeho spáchání a jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán. V posuzovaném případě se nejednalo o přestupek svým charakterem nejzávažnější, neboť původně bylo zajištěno soutěžní prostředí, nicméně porušením zákonem stanoveného postupu v závěrečné fázi došlo k popření, resp. znehodnocení původně konkurenčního prostředí. V tomto smyslu je proto třeba přestupek pokládat za závažný. Při stanovení výše pokuty Úřad zohlednil také dobu, která uplynula mezi spácháním přestupku a samotným potrestáním, přihlédl vedle obsahu obou obecných funkcí právní odpovědnosti (tj. represivní a preventivní) také k ekonomické situaci obviněného, přičemž shledal, že uložená pokuta ve výši 100 000 Kč není s ohledem na výši finančních prostředků, jimiž obviněný v rámci svého rozpočtu disponuje, likvidační a ani nepřiměřeně nezasahuje do jeho ekonomické podstaty. Úřad rovněž ověřil, zda nedošlo k souběhu s dalšími přestupky obviněného, což se nestalo.

III. Námitky rozkladu

13. Dne 23. 6. 2022 byl Úřadu proti napadenému rozhodnutí doručen rozklad obviněného z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 8. 6. 2022. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
14. Námitky obviněného směřují pouze do výroku II napadeného rozhodnutí. Obviněný namítá nesprávné stanovení výše pokuty, neboť dle jeho názoru Úřad nedostatečně přihlédl ke všem okolnostem rozhodným pro její uložení.
15. Obviněný je přesvědčen, že již samotné projednání přestupku před Úřadem mělo na něho požadovaný prevenční a sankční vliv. Obviněný je při zadávání veřejných zakázek vždy obezřetný a snaží se hledat rovnováhu mezi formalistickým pojetím zákona a praktickými potřebami při uskutečňování předmětu veřejných zakázek. Obviněný je toho názoru, že se mu doposud vždy dařilo jednat v souladu se zákonem, přičemž po zjištění svého pochybení upravil své další postupy při zadávání veřejných zakázek a dne 20. 5. 2022 na poradě vedení obviněného rozhodl o změně přístupu zadavatele při definování termínu plnění veřejných zakázek tak, aby k takové situaci již nemohlo v budoucnu dojít. Dle obviněného tak jsou v tomto ohledu dány podmínky pro to, aby bylo upuštěno od potrestání.
16. Dále obviněný považuje za nesprávné vyhodnocení vlivu výše uložené sankce na jeho ekonomickou situaci. Obviněný tvrdí, že skutečně v roce 2020 hospodařil s „výnosy“ ve výši 186,3 mil Kč, avšak z této sumy se z převážné většiny (částka ve výši 156 mil Kč) jedná o příspěvek zřizovatele na zabezpečení úkolů posláni obviněného jako kulturní instituce, a jen menší část je pak tvořena skutečnými výnosy z činnosti obviněného (výnosy ze vstupného, prodeje služeb, podnájmu a prodaného zboží v celkové výši cca 21,5 mil Kč). Hospodaření příspěvkových organizací závislých na podpoře zřizovatele a zájmu veřejnosti o jejich služby je zejména v posledních dvou letech stížených dopady pandemie COVID 19 velice problematické a obviněný se snažil udržet své hospodaření vyrovnané. Proto je pro obviněného sankce ve výši 100 000 Kč citelnou.
17. Obviněný je toho názoru, že postupoval s úmyslem dosáhnout nejehospodárnějšího možného řešení a vybrat kvalifikovaného dodavatele způsobilého řádně provést složitý předmět plnění veřejné zakázky. Jak vyplývá z výroční zprávy, nyní přezkoumávanému zadávacímu řízení

předcházelo jednací řízení bez uveřejnění, (které následovalo po třech neúspěšných otevřených řízeních, do kterých nebyla podaná žádná nabídka) s podstatně vyšší nabídkovou cenou (11 116 270 Kč včetně DPH). Obviněný se proto rozhodl tuto nabídku nereflektovat a opět zahájil otevřené zadávací řízení, díky čemuž v konečném důsledku obdržel ekonomicky výhodnější nabídku. Obviněný tvrdí, že pokud by úpravu termínu navrženou vybraným dodavatelem odmítl, tak by vybraný dodavatel smlouvu o dílo neuzavřel a ze zadávacího řízení odstoupil. V takovém případě by zadavatel měl možnost uzavřít smlouvu s dalšími dodavateli v pořadí, jejichž nabídkové ceny byly podstatně vyšší.

Závěr rozkladu

18. Obviněný navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí změnil tak, že uloženou pokutu sníží nebo od uložení pokuty upustí.

IV. Řízení o rozkladu

19. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona a podle § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

20. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byla podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích přezkoumána správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí v plném rozsahu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.
21. Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku uvedeného ve výroku I napadeného rozhodnutí a uložil obviněnému výrokem II napadeného rozhodnutí pokutu ve výši 100 000 Kč. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které byl rozklad zamítnut a napadené rozhodnutí potvrzeno.
22. Úřad výrokem I napadeného shledal nedodržení zákona obviněným, přičemž obviněný proti tomuto výroku rozkladem nebrojil. Jelikož výrok I, jakožto výrok o vině, není závislý na výroku II, a z tohoto pohledu samostatně ob stojí, výrok I nabyl samostatně právní moci.

V. K námitkám rozkladu

23. Úvodem je třeba zopakovat, že námitky v rozkladu obviněného směřují svým obsahem pouze do výroku II napadeného rozhodnutí, tj. proti výši nepravomocně uložené pokuty. Obviněný ve svém rozkladu *de facto* uvádí výčet okolností, které dle jeho názoru měly být zohledněny při stanovení výše pokuty a které dle jeho názoru odůvodňují, aby byla uložená pokuta snížena, anebo bylo od uložení pokuty zcela upuštěno. Obviněný přitom současně uvedl, že proti výroku o vině dále nebrojí.

K posouzení uložené pokuty

24. Úřad v bodech 49-51 odůvodnění napadeného rozhodnutí posoudil závažnost předmětného přestupku a její jednotlivé aspekty. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku uvedl,

že se v daném případě nejednalo o přestupek svým charakterem nejzávažnější, neboť obviněný na začátku zadávacího řízení soutěžní prostředí zajistil, a to tím, že zahájil řízení v otevřeném řízení. Porušení zákona se obviněný dopustil až v závěrečné fázi zadávacího řízení při uzavírání smlouvy o dílo. Z toho je zřejmé, že Úřad k tomuto aspektu přihlédl a stupeň společenské škodlivosti přestupku označil jako závažný (viz bod 51 odůvodnění napadeného rozhodnutí), neboť nezákonným postupem obviněného došlo k znehodnocení původně konkurenčního prostředí v rámci předmětného zadávacího řízení. Obviněný se vědomě odchýlil od pravidel plynoucích ze zákona při stanovení termínu dokončení veřejné zakázky, který si na začátku sám přesným datem v zadávacích podmínkách určil. Vzhledem k takové intenzitě společenské škodlivosti by pouze projednání přestupku bez uložení pokuty, čehož se obviněný v rozkladu dožaduje, nedosahovalo sledovaného účelu správního trestání. Úřad ani jeho předseda neshledali žádné polehčující okolnosti, které by snižovaly konkrétní společenskou škodlivost posuzovaného pochybení obviněného pod hranici typové závažnosti přestupku.

25. Na tomto místě se jeví jako vhodné poukázat také na to, že Úřad ani nemá možnost upustit od uložení pokuty, jak navrhuje obviněný v rozkladu. Z § 270 odst. 11 zákona totiž plyne, že aplikace § 42 a § 43 zákona o přestupcích je pro účely správních řízení ve věci možného spáchání přestupků dle zákona vyloučena. Z výše uvedeného je tak patrné, že Úřad nemůže upustit od uložení pokuty za spáchaný přestupek, neboť mu to relevantní ustanovení zákona neumožňují.
26. Obviněný ve vztahu k upuštění od potrestání v rozkladu také tvrdí, že s ohledem na to, že postupoval dle doporučení Úřadu v napadeném rozhodnutí a přijal opatření, kterým změnil svůj přístup při stanovování termínu v budoucích zadávacích řízeních, je možno uvažovat o upuštění od uložení pokuty. Lze kvitovat postup obviněného, kterým se snaží svými interními postupy předcházet dalšímu porušení zákona v obdobných situacích. Takovéto opatření však není důvod pro snížení či upuštění od uložení pokuty. Jde totiž o opatření *pro futuro* a závažnost daného jednání není zanedbatelná. Kromě toho obviněný se dopustil přestupku ve věci porušení ust. § 124 odst. 4 zákona, pro který má Úřad ustálenou rozhodovací praxi, přičemž tato problematika již byla i soudy judikována (viz rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 20/2019-104 ze dne 7. 5. 2020, potvrzený rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 165/2020-40 ze dne 28. 2. 2022). I v případě, že odhlédneme od nemožnosti uplatnit institut dle § 42 a § 43 zákona o přestupcích, nebyl dán důvod pro upuštění od potrestání.
27. Neobstojí ani námitka obviněného, že Úřad při stanovení výše pokuty měl více reflektovat skutečnost, že obviněný postupoval (dle svých tvrzení) hospodárně. Obviněný hospodárnost svého přístupu vidí ve dvou věcech. Jednak v tom, že nezadal veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění, ale v otevřeném řízení, a dále v tom, že pokud by nezměnil termín dokončení díla, vybraný dodavatel by s ním smlouvu neuzavřel a musel by vybrat dalšího dodavatele v pořadí, který měl podstatně vyšší nabídkovou cenu. Snaze obviněného chovat se hospodárněji a zvolit ekonomicky výhodnější řešení ovšem nelze dát přednost před jeho povinností postupovat podle zákona. Ve světle tohoto pravidla zde tudíž nelze hovořit o okolnosti, ke které Úřad mohl přihlédnout při ukládání sankce. Úřad vzal ovšem výslovně v potaz to, že obviněný zahájil otevřené řízení, kterým alespoň na začátku zadávacího řízení

zajistil konkurenční prostředí. Nadto tvrzení obviněného, že by s ním vybraný dodavatel smlouvu neuzavřel, obviněný nijak nedoložil.

28. Obviněný dále poukazuje na to, že v roce 2020 hospodařil s „výnosy“ ve výši 186,3 mil Kč, avšak z této sumy je částka 156 mil Kč příspěvkem zřizovatele na zabezpečení úkolů a posílání obviněného jako kulturní instituce. Tedy ve skutečnosti výnosy z činnosti obviněného tvoří částka cca 21, 5 mil Kč. Vzhledem k tomu, že v posledních dvou letech příčinou pandemie COVID 19 je těžké udržet hospodaření vyrovnané, obviněný považuje sankci ve výši 100 000 Kč za citelnou.
29. K posouzení ekonomické situace obviněného je nutno nejprve uvést, že interní schéma finančního fungování obviněného není relevantní okolností pro určení výše sankce. Úřad v této věci v souladu s judikaturou Ústavního soudu posuzoval, zda uložená pokuta nemá likvidační charakter. Aby si Úřad učinil představu o majetkových poměrech obviněného, zabýval se podrobně i majetkovou situací obviněného (viz bod 54 odůvodnění napadeného rozhodnutí), přičemž vycházel z výroční zprávy obviněného za rok 2020. I kdyby přitom byla vzata v potaz částka ve výši 21,5 milionu Kč, stále lze konstatovat, že stanovenou výši pokuty nelze s ohledem na výši finančních prostředků, jimiž obviněný v rámci svého rozpočtu disponuje, považovat za likvidační. Navíc u příspěvkových organizacích se posuzuje, zda je pokuta likvidační, v omezeném rozsahu. I kdyby obviněný neměl finanční prostředky na uhrazení pokuty, lze důvodně očekávat, že mu jeho zřizovatel poskytne finance na to, aby zajistil, že úhrada pokuty neovlivní plnění jeho úkolů. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěl ke správnému závěru, že uloženou pokutu nelze v tomto případě považovat za nepřiměřeně zasahující do ekonomické podstaty obviněného a v tomto smyslu za nespravedlivou.
30. V případě pojmu „nepřiměřenost sankce“ se jedná o relativní pojem, neboť přiměřenost sankce je vnímána každým subjektem individuálně. Sankce by vždy měla mít dopad do majetkové sféry subjektu, jemuž je ukládána, což odráží její samotný smysl. Účelem sankce je působit na pachatele přestupku takovým způsobem, aby se již v budoucnu nedopouštěl protiprávního jednání. Má tedy působit výchovně a preventivně, podstatným je však i reparační charakter, neboť do určité míry napravuje následek porušení právní povinnosti. V daném případě předseda Úřadu přezkoumal, zda Úřad při správním uvážení aplikovaném při ukládání pokuty postupoval správně a dospěl k závěru, že Úřad postupoval zcela v souladu se zákonem. Výši peněžité sankce tedy shledal jako přiměřenou všem okolnostem případu.

Shrnutí

31. V rozhodnutí o rozkladu byla přezkoumána správnost i zákonnost výroku II napadeného rozhodnutí. Úřad při ukládání pokuty za zjištěný přestupek přihlédl ke všemu, k čemu ve smyslu § 37 zákona o přestupcích přihlédnout měl, přičemž své úvahy srozumitelně odůvodnil. Námitky obviněného uvedené v rozkladu nejsou důvodné a dle předsedy Úřadu tudíž nebylo namístě snížit Úřadem stanovenou výši pokuty.

VI. Závěr

32. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v posuzovaném případě v souladu se zákonem, správním řádem a zákonem o odpovědnosti za přestupky, je třeba uzavřít, že jsou dány podmínky pro potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

Národní technické muzeum, Kostelní 1320/42, 170 00 Praha 7

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy